

ζυγία ἔχει α, γ , τρίτον ὅτι τὸ συνδετικὸν τῆς δευτέρας κλάσεως π συγχωνεύεται μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ παρατατικοῦ Φ εἰς π [$\gamma + \Phi = \pi$], τῆς δὲ τρίτης κλάσεως μόνον τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ παρατατικοῦ Φ μεταβάλλεται εἰς π (ὄχι δὲ καὶ τὸ συνδετικὸν τῆς Φ, α), τῆς δὲ ἐνάτης κλάσεως τὰ συνδετικά Φ, α, γ συγχωνεύονται μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ παρατατικοῦ Φ εἰς Φ πάλιν [$\Phi, \alpha, \gamma + \Phi = \Phi$] καὶ τελευταῖον ἐπὶ τίνος παραδείγματος τῶν δέκα κλάσεων σχηματίζεται τὸ ῥῆμα, ὅπως ἀνάγκη ἐστὶν ἐκμαθεῖν καὶ τὰ λεχθησόμενα ἐκ τῆς Γραμματικῆς ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ, δωδεκάτῳ καὶ δεκάτῳ τρίτῳ μαθήματι καὶ τότε θαῖ ῥαλέως ὁ σπουδάζων δύναται εἰπεῖν, ὅτι ἔχει τὸν ἀσφαλῆ κανόνα τοῦ σχηματίζειν τὰ Βουλγαρικά ῥήματα ὀρθῶς.

Ὅριστικῆ (πρωχ: ὄρισμ: καὶ παρατατ:).

I-η συζυγία, I-η κλάσις. Ὁ χαρακτήρ αὐτῆς εἶναι φωνῆεν (шѣж, шѣ ρίζα ж κατάληξις), τὸ συνδετικὸν ѣ, εὐχρηστον μόνον ἐν τῇ ὑποθετικῇ ἐγκλίσει, σχηματίζεται δὲ ἐπὶ τοῦ мѣж.

1)-шѣ-хъ, 2)-шѣ, 3)-шѣ, 1)-шѣ-хми, 2)-шѣ-хте, 3)-шѣ-хж.

” ” II-α κλ: Ὁ χαρακτήρ αὐτῆς εἶναι φωνῆεν (трајж), τὸ συνδετικὸν я, ἐν τῷ ὄρισμ: παρωχ. καὶ ταῖς μετοχαῖς ὄν ἐν χρήσει, ἐν δὲ τῇ ὑποθετ: ἐγκλ: μεταβάλλεται εἰς ѣ καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ συγχωνεύεται μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τοῦ Φ εἰς π καὶ σχηματίζεται ἐπὶ τοῦ мѣж.

1] тра-я-хъ, 2] тра-я, 3] тра-я, 1) тра-я-хми, 2)-я-хте, 3)-я-хж.